

Torsk; et billede fra 1790erne
(Wikipedia)

Den vigtigste fisk ved Islandsfiskeriet var torsken, der blev renset og saltet om bord. Herefter blev den bragt i land og forarbejdet til klipfisk (oprindelig tørret på klipperne, deraf navnet).

Klipfisk tørres på Island
© Gunnar Hafdal

Sluppen ”Den Islandske Havfrue”, et typisk skib til Islandsfiskeri, ført af en Rømø-skipper.

(Maleri fra omkring 1780, PD)

Det Islandske Kompagni’s pakhus i København. Selskabet stod såvel for godsleveringer til Island som for fiskefaget dér.

Det Islandske Kompagni’s pakhus 1776
(Gouache af J.H.W. von Haffner, fra Nordatlantens Brygge)

Hukkerten ”Tykkebay”, et af de typiske skibe, der for det Islandske Kompagni sejlede til Island og videre med fisk sydpå. ”Tykkebay” sejlede 1777-1878.

”Tykkebay”, maleri fra 1800-tallet. (HSM)

Islandsfiskeriet aftog i en periode efter 1790 og indtil 1830, hvorefter der igen kom gang i forretningen. I 1838 sejlede der 14 Rømø-kaptajner på Island. Indtil 1870 var antallet ret konstant.

Landgang ved Reykjavik 1835.

(Stik af Paul Gaimard)
(Wikipedia)

Gadus Morhua

Kabeljau; ein Bild aus den 1790ern
(Wikipedia)

Der wichtigste Fisch bei Island war der Dorsch. Er wurde an Bord gereinigt und gesalzen. Danach wurde er an Land zu Klippfisch verarbeitet (ursprünglich auf Klippen getrocknet, daher der Name).

Trocknen von Klippfisch auf Island
© Gunnar Hafdal

Die Slup „Den Islandske Havfrue“ („Die isländische Seejungfrau“), ein typisches Schiff für die Islandfischerei, von einem Rømø-Kapitän geführt.

(Malerei von um 1780, PD)

Das Kopenhagener Packhaus der für die Versorgung von und die Fischerei bei Island zuständige Gesellschaft „Islandske Kompagni“.

Packhaus der Islandske Kompagni 1776
(Gouache von J.H.W. von Haffner, von Nordatlantens Brygge)

Der Hukker „Tykkebay“, ein typisches Schiff der Islandske Kompagni nach Island und weiter mit Fisch gen Süden. „Tykkebay“ fuhr von 1777 bis 1878.

„Tykkebay“, Malerei des 19. Jahrh. (HSM)

Die Fischerei vor Island ging ab 1790 zurück und erholte sich erst ab 1830. 1838 fuhren wieder 14 Rømø-Kaptäne nach Island, eine bis 1870 recht konstante Zahl.

Ladeplatz bei Rejkjavik 1835.

(Stich von Paul Gaimard)
(Wikipedia)